

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

5. neděle postní cyklus B

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtou. (Jan 12, 20-26)

Pomůcky: semínka např. obilovin

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že poutníci, kteří přišli do Jeruzaléma slavit Velikonoce, chtěli vidět Ježíše, a proto požádali Filipa, aby jim ho ukázal. Asi byli zvědaví, jak vypadá ten, o kterém slyšeli, že dělal mnoho zázraků a kolem kterého byl takový povyk. Jen si vzpomeňte, že nedávno jsme mluvili o tom, jak Ježíš z chrámu vyhnal důtkami prodavače a směnárny a dokonce, že jim převracel jejich stoly. Nejprve tito poutníci požádali Filipa, ten pak Ondřeje a ten oslovil Ježíše. Trochu nám to může připomínat jednu hru a tou je tichá pošta. Nyní si něco podobného zahrajeme. Postavte se do řady. Prvnímu z vás dám něco do ruky, on to předá dalšímu a ten dalšímu až na konec řady. Nikdo se ale nedívá na to, co má v ruce. Může jen hmatem zjistit tvar a velikost a pak přemýšlet, co to bylo. Na konci si pak společně podávanou věc prohlédneme. *(dejte dítěti, které je první v řadě do ruky semínko)* Už víte děti, co jste si podávaly? *(nechte reagovat děti)* Správně. Bylo to malé semínko. A právě k takovému semínku se Ježíš v dnešním evangeliu přirovnává. Oslavu své moci přirovnal k obyčejnému semenu, které, aby vydalo užitek, musí vlastně odumřít. Víte, co se se semínkem v zemi děje? Když zapadne do země, rozpadne se a začne z něho růst nová rostlinka. Ta pak má klas a v něm mnoho dalších semínek.

A teď si děti představte, že tato Ježíšova odpověď se netýká jen těch poutníků v Jeruzalémě, ale každého člověka, tedy i tebe i mne i maminky i tatínka atd. My všichni máme vydávat užitek. Jak? Stejně jako Ježíš, kterého vidíme tam, kde je láska. To znamená, v každém dobrém skutku, v úsměvu, v pohlázení, v pomoci, a také ve službě. Protože jsme slyšeli, jak Ježíš říká, že ten, kdo by ho chtěl následovat, má se stát služebníkem. To znamená druhým sloužit? Ano. Nemyslet jen a jen na sebe, na své hračky, na své věci, na to, abych sám sebe prosazoval. Naopak, být služebníkem, a tím napodobovat Ježíše znamená myslet i na druhé, pomáhat druhým, půjčovat své věci, společně si hrát, odpustit druhému atd. atd. A tímto naším postojem lásky a služby budeme i my oslavovat Ježíše ve svém životě i ve svém okolí.